

[Cuando buscas tu alma, buscas tu muerte] • JIM CAPALDI

Jordi Abella parla de l'Ecomuseu

El director de l'entitat aneuenca reivindica la unió entre patrimoni i dinamització territorial **P. 52**

L'aposta literària dels 'Nous nous'

L'escriptor lleidatà Jordi Roureda forma part d'aquest nou grup generacional català **P. 53**

Les propostes 'web' de l'Ateneu

La Fundació Brossa i el Pepe Marín Rock Festival, unes pàgines de referència cultural **P. 52**

Euskadi i Catalunya

Crònica de la Trobada d'Escriptors al Pirineu a la Navarra atlàntica

■ LLEIDA

Miquel Viladegut

El 24, 25 i 26 de juliol, tenia lloc al País Basc la XII Trobada d'Escriptors al Pirineu. Aquestes trobades, que s'iniciaren el 1994 a les Valls d'Àneu, s'han anat succeïnt en un espai pirinenc pròxim. L'edició passada, però, s'encetava, a Boí, una nova etapa: per primer cop, els convidats no eren només literats catalans, sinó que la coneixença i l'intercanvi literari s'estenia també a autors bascos. Enguany, es tractava de tornar la visita, i, per això, els escriptors bascos se citaven als Pirineus atlàntics, a la comarca de Xareta (entre la província de Navarra i la de Lapurdi).

Divendres, 24, Urdazubi/ Urdax es convertia en el punt de trobada dels escriptors convidats: els bascos Iñaki Zubeldia, Edu Zelaieta, Inma Errea i Itziar Madina, i els catalans Sebastià Alzamora, Vicent Alonso, Vicenç Pagès, Joan-Daniel Bezonoff i Imma Monsó, a més dels membres de les comissions organitzadores basca i catalana. A la Societat de Joves de la població, l'alcalde d'Urdazubi donà la benviguda als participants i parlà de germanat entre catalans i bascos, i tant el tinent d'alcalde d'Ainhoa com Ramon Sistac, en representació de la UdL, insistiren en la idea de la inexistència de fronteres, alhora que Tere Irastortza, presidenta de l'Euskal Idazleen Elkarte (Associació d'Escriptors Bascos), expressava el seu desig perquè algun dia "les fronteres de pedra puguin ser tapes per l'heura". L'escriptor basc Fito Rodríguez llegí en èuscar el text *El castell del Pirineu*, que contenia un elogi encès al primer prosista basc, Pedro Agerre (Axular).

Dissabte, 25. Una bona part del dia es dedicà a la visita de les coves de Sara, de Zugarramurdi i d'Urdax, totes d'un gran interès geològic i antropològic, que ens fan pensar en la força de l'aigua excavant galeries interminables, en la formació d'estalactites i estalagmites, en els aquarelles, o en el zel investigador de l'antropòleg basc

La Navarra atlàntica va acollir a finals de juny la Trobada d'Escriptors al Pirineu entre autors bascos i catalans

JOAN BLANCO

Els escriptors bascos i catalans van insistir en la inexistència de les fronteres en unes jornades on van compartir cultura i mites

Per primer cop s'ha publicat un llibre amb textos en català i basc, un llibre que es repetirà l'any vinent amb els textos de la trobada

Joxemi de Barandiaran (que dedicà tota la seua vida a l'estudi de la mitologia i dels orígens del poble basc). Tingué gràcia el recorregut a peu que es féu des de Sara a Zugarramurdi i des d'aquí a Urdax, perquè, a part de seguir el sender que han fet centenars de contrabandistes, resulta molt agradable la contemplació del paisatge, amb

roures, freixes i castanyers centenaris.

Al vespre, tingueren lloc els actes públics que s'encetaren amb una síntesi sobre 800 anys de literatura catalana a càrrec de l'editor Isidor Cònsul. Cònsul emmarcà la nostra literatura dins un signe plenament europeista, citant autors com Moncada i Marçal, i acabà l'exposició

esmentant quatre aspectes del panorama literari actual que Cònsul considera especialment positius: a) una indústria editorial potent que ha anat creixent des de l'any 1975, b) l'existència de diverses associacions (tant d'escriptors com d'editors), c) una progressiva atenció política a la literatura i d) la contínua aparició d'escriptors d'una alta qualitat creativa, alhora que va deixar clars també alguns dels problemes d'avui: entre d'altres la poca estima interior i la poca projecció de la literatura catalana.

Després, Àlex Broch presentà el volum *Lux mundi*, que recull les narracions dels escriptors catalans de l'any passat. Per a Broch, la incorporació de les narracions basques ajuda, juntament amb les catalanes, a crear

un imaginari, i el fet que puguem llegir en un mateix volum els relats dels uns i dels altres és, segons Broch, una manera d'accedir a una mirada doble sobre el Pirineu. Finalment, Tere Irastortza digué que cal "ficcionar la realitat", en el sentit de somiar altres realitats, més màgiques, més imaginàries; anar, en definitiva, més enllà de la història. Havent sopat, el poeta Edu Zelaieta oferí el recital poètic *Mugaldekoak: poemes i cançons de frontera*.

Diumenge, 26, fou un dia dedicat a la visita de les poblacions de Sara –situada al peu de la muntanya de Larun, un dels elements mítics del País Basc– i d'Ainhoa –un poble a només vint quilòmetres de l'Atlàntic, amb cases d'estil lapurdia (façanes blanques orientades al nord amb un delicat entramat de fustes roges, verdes o blaves). En el

trajecte, l'escriptor Aingeru Epaltza va descriure aquesta regió com un país de muga (frontera), però amb una unitat geogràfica i cultural sense fissures, on la gent que l'habita no ha tingut mai la frontera com un element dramàtic perquè sempre hi ha hagut moviment d'un costat a l'altre de la frontera; el Pirineu ha estat sempre un element d'unió, cosa que explica també que la primera escola literària basca nasqués en aquesta zona sota la denominació d'Escola de Sara.

Amb això, es donava per acabada la visita al País Basc, alhora que tothom valorava com a molt positiva aquesta possibilitat d'interrelacionar unes experiències vitals i literàries que, de ben segur, quedaran bellament reflectides en les narracions que bascos i catalans escriuran per al volum de l'any vinent.